

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 227.394 van 15 mei 2014
in de zaak A. 206.941/VII-38.690.**

In zake : de CVBA BELGISCHE VERBRUIKERSUNIE
TEST-AANKOOP
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Frédéric Krenc
kantoor houdend te 1050 Brussel
A. Leemansplein 6
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het FEDERAAL AGENTSCHAP VOOR DE VEILIGHEID
VAN DE VOEDSELKETEN (FAVV)
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Rik Depla
kantoor houdend te 8310 Brugge - Sint-Kruis
Karel van Manderstraat 123
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 6 november 2012, strekt tot de nietigverklaring van een stilzwijgende weigeringsbeslissing van het Federale Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen (hierna : FAVV) en van de beslissing van 19 september 2012 van datzelfde FAVV houdende weigering om een kopie van de checklist inspecties voor pitazaken over te maken van het meest recente volledig verwerkte jaar of tot het verstrekken van toegang tot de database Foodweb teneinde gevraagde gegevens zelf op te zoeken.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Alexander Van Steenberge heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verzoekende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 24 april 2014.

Staatsraad Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Charlotte Jacobs, die loco advocaat Frédéric Krenc verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Peter Eecloo, die loco advocaat Rik Depla verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Alexander Van Steenberge heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Bij brief van 5 september 2011 vraagt de verzoekende partij aan de verwerende partij om haar een afschrift te bezorgen van de inspectieresultaten van infrastructuur, inrichting en hygiëne bij distributie, handel, horeca en

gemeenschapskeukens per bezochte entiteit en dit voor de laatste vijf jaar.

De verwerende partij weigert de toegang tot de gevraagde documenten, onder meer op grond van artikel 6, § 3, 3°, van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur (hierna : wet van 11 april 1994).

3.2. De verzoekende partij vraagt de heroverweging. Zij vraagt tegelijkertijd een advies aan de Commissie voor de toegang tot en het hergebruik van bestuursdocumenten, afdeling openbaarheid van bestuur (hierna : Commissie).

Deze Commissie brengt daarover een ongunstig advies uit.

De verwerende partij verwerpt de aanvraag van de verzoekende partij met betrekking tot openbaarmaking van de inspectieresultaten. De weigering steunt op artikel 6, § 3, 3°, van de wet van 11 april 1994.

3.3. Met een nieuwe aanvraag geformuleerd in een brief van 8 mei 2012 wenst de verzoekende partij tegemoet te komen aan opmerkingen van de Commissie evenals aan haar operationele bezorgdheden. Zij vraagt aan de verwerende partij om een kopie van de "checklist inspecties" van het meest recent volledig verwerkte jaar voor de pitazaken. Indien hierop niet kan worden ingegaan wenst zij toegang tot Foodweb te krijgen.

3.4. Bij brief van 30 mei 2012 weigert de verwerende partij de toegang op grond van artikel 6, § 3, 3°, van de wet van 11 april 1994. Zij stelt dat het om een groot aantal missies gaat, die afzonderlijk geopend dienen te worden om de betreffende checklist erin op te zoeken en dat het systeem niet zo is uitgebouwd dat met één klik op de knop alle documenten beschikbaar zijn. Elke missie bestaat uit één of meerdere inspectieverslagen, die twee tot 50 bladzijden kunnen bevatten, en moet bijgevolg afzonderlijk geopend worden om elk document te raadplegen teneinde de "checklist inspecties" te verkrijgen en vervolgens te printen. Bovendien moet elke bladzijde van de "checklist inspecties"

ter hand genomen worden en volledig worden doorgelezen om na te gaan of het document informatie bevat die onder één van de uitzonderingsgronden van de wet van 11 april 1994 valt. In voorkomend geval, dient zulke informatie onleesbaar te worden gemaakt. De missies zijn per sector gerangschikt - te dezen gaat het om de sector horeca. Eerst moet men, op basis van de activiteit van de operatoren, opzoeken welke missienummers betrekking hebben op pitazaken. De toegang tot de Foodweb-database wordt geweigerd, vooral omwille van de bescherming van de privacy van de operatoren.

3.5. De verzoekende partij richt een vraag tot heroverweging aan de verwerende partij. Zij stuurt diezelfde dag een verzoek om advies aan de Commissie.

Op 13 augustus 2012 brengt de Commissie een voor de verzoekende partij gunstig advies uit, dat als volgt luidt :

"(...) Artikel 32 van de Grondwet en de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur gaan uit van de principiële openbaarheid van alle bestuursdocumenten. Uit artikel 32 van de Grondwet vloeit ook voort dat een bestuur zich zo moet organiseren dat het kan voldoen aan een vraag tot openbaarmaking wanneer daarom wordt gevraagd. Het FAVV werd opgericht door de wet van 4 februari 2000 houdende oprichting van het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen. Aangezien artikel 32 van de Grondwet al sinds 1 januari 1995 het principe van de openbaarheid vooropstelt, kan het FAVV er zich moeilijk op beroepen dat haar databank niet zo is ingericht dat toegang tot de daarin aanwezige bestuursdocumenten kan worden verleend. Bij de ontwikkeling van zijn databanken had het FAVV zich zo moeten organiseren dat het kon voldoen aan de vereisten van het fundamenteel recht op openbaarheid. De Commissie beveelt het FAVV dan ook met aandrang aan om zo snel mogelijk hiervan werk te maken, zeker nu de problemen zich steeds duidelijker stellen. Ten aanzien van het respect van de grondrechten hoort de overheid ook een voorbeeldfunctie te vervullen.

Bovendien stelt de Commissie vast dat het FAVV niet afdoende in concreto aantoont dat de aanvraag kennelijk onredelijk is. Zo ontbreekt een duidelijke berekening van de werklast en de invloed ervan op de werking van het FAVV, waaruit zou moeten blijken dat de aanvraag als kennelijk onredelijk kan worden beschouwd.

De Commissie wenst er verder op te wijzen dat FOODWEB als een bestuursdocument moet worden opgevat en dat de toegang tot FOODWEB enkel op grond van de uitzonderingsgronden in de wet van 11 april 1994 kan

worden geweigerd. Het FAVV weigert in hoofdzaak de toegang tot FOODWEB omwille van de bescherming van de privacy van de operatoren. De uitzonderingsgrond met betrekking tot de bescherming van de privacy is slechts in te roepen wanneer wordt aangetoond dat de openbaarmaking afbreuk doet aan de persoonlijke levenssfeer en dit in concreto ook wordt gemotiveerd. Bovendien is de uitzonderingsgrond in artikel 6, § 2, 1° van de wet van 11 april 1994 in principe enkel van toepassing wat betreft natuurlijke personen en niet ten aanzien van rechtspersonen. Omwille van het principe van de gedeeltelijke openbaarmaking kan de weigering van de toegang tot FOODWEB dan ook niet afdoende worden gemotiveerd door louter te verwijzen naar de bescherming van de persoonlijke levenssfeer. (...)".

3.6. Op 19 september 2012 beslist de verwerende partij om het advies van de Commissie niet te volgen en de aanvraag tot openbaarmaking met betrekking tot de toegang tot de "checklist inspecties" van één jaar voor wat betreft de pitzaken en tot Foodweb af te wijzen.

Dit is de bestreden beslissing. Zij luidt als volgt :

"(...) Ik verwijs naar uw schrijven van 12 juli 2012 waarin u ons verzoekt om onze beslissing van 30 mei 2012 - inzake afwijzing van uw aanvraag tot overhandiging van de "checklist inspecties" van het meest recent volledig verwerkte jaar voor pitzaken - te heroverwegen.

Tegelijkertijd diende u een verzoek in tot advies van de Commissie voor de toegang tot en het hergebruik van bestuursdocumenten.

Ondertussen hebben wij het advies van bovenvermelde Commissie ontvangen en dit pas op 24 augustus 2012 aangezien het advies verkeerdelijk geadresseerd was aan het Federaal Agentschap voor Geneesmiddelen en Gezondheidsproducten.

In de eerste plaats, wat betreft de opvraging van de inspectieverslagen voor pitzaken:

De Commissie stelt dat het FAVV niet afdoende in concreto aantoonde dat de aanvraag kennelijk onredelijk is. Zo ontbreekt een duidelijke berekening van de werklust en de invloed ervan op de werking van het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen.

Wij hebben wel degelijk een berekening laten uitvoeren en herhalen nogmaals onze stelling: de missies voor pitzaken, kunnen 2 tot 50 documenten bevatten per controle, waarvan de inspectieverslagen meestal een 7-tal pagina's bevatten.

Zoals u stelt in uw verzoek tot heroverweging d.d. 12 juli 2012, bevat het aantal missies voor het jaar 2010 278 inspecties (en voor het jaar 2011 283 inspecties).

Het feit dat pitzaken afzonderlijk identificeerbaar zijn, neemt niet weg dat elke missie nog steeds afzonderlijk geopend dient te worden teneinde elk

document te raadplegen zodat deze inspectieverslagen kunnen worden bekomen en kunnen worden afgeprint.

Daarenboven dient nog eens elke bladzijde van de gevraagde inspectieverslagen ter hand genomen te worden en volledig te worden doorgelezen om enerzijds persoonlijke gegevens van de operatoren te anonimiseren en anderzijds andere informatie die valt onder een van de uitzonderingsgronden van de wet van 11 april 1994 onleesbaar te maken.

Gelet op al deze elementen hebben wij een eenvoudige berekening laten uitvoeren door een van onze personeelsleden (die vertrouwd is met het systeem) en het resultaat is duidelijk:

Het opvragen, uitprinten, nalezen en eventueel schrappen van informatie kost een kwartier per missie, dit vermenigvuldigd met 283 (aantal missies voor het jaar 2011), komt men aan 70u en 45 min oftewel ruim 9 fulltime werkdagen, zonder de bijhorende uren van organisatie en coördinatie. Dit is kennelijk onredelijk.

Gelet op het feit dat wij al onze mensen nodig hebben om onze hoofdactiviteit uit te voeren, namelijk het waarborgen van de veiligheid van de voedselketen, blijven wij dan ook bij ons standpunt om uw aanvraag af te wijzen wegens kennelijk onredelijk.

Met de organisatorische en financiële situatie van het FAVV op het oog, beschikken wij trouwens ook niet over de mogelijkheden om onze databanken op bevel van de Commissie aan te passen.

In de tweede plaats, wat betreft de toegang tot FOODWEB, wijs ik vooreerst op bovenstaande argumentatie.

De Commissie en u stellen dat het enkel inroepen van de uitzonderingsgrond inzake de bescherming van de privacy niet voldoende is gemotiveerd teneinde de toegang tot FOODWEB te weigeren.

Bijgevolg wens ik u opnieuw erop te wijzen dat FOODWEB persoonlijke gegevens bevat van operatoren, die vallen onder de bescherming van het recht op privacy en die onder geen beding aan uw cliënt zullen worden ter beschikking gesteld daar een openbaarmaking schade zal berokkenen aan de persoonlijke levenssfeer van de operatoren.

Bovendien, indien wij u de gevraagde persoonsgegevens ter hand zouden stellen, is er sprake van een verwerking van persoonsgegevens en dient het advies van de Privacycommissie vooralsnog gevraagd te worden.

Immers er is geen mogelijkheid om in FOODWEB persoonlijke gegevens van operatoren te anonimiseren, opdat de gevraagde gegevens vrij beschikbaar zijn zouden zijn voor uw cliënt, een derde. De operatoren hebben ons hiervoor trouwens geen toestemming gegeven.

Zoals hierboven reeds werd gesteld, hebben wij niet de mogelijkheden, noch de financiële middelen noch de prioriteit om een databank te ontwikkelen die een toegang tot geanonimiseerde gegevens wel zou toelaten.

Bovendien kan men zich de vraag stellen wat uw cliënt met deze persoonlijke gegevens van de operatoren in FOODWEB zou doen?

Gelet op het feit dat in 2011 slechts 46,7 % van de gecontroleerde horecazaken met toelating een gunstige beoordeling van het FAVV kreeg en voor pitzazaken slechts 1,8% en 72,4% (!) ongunstig, en dit ondanks de zware inspanningen die de horecasector doet om de hygiëne te verbeteren, de situatie

niet spectaculair verbeterd.

U heeft dit nochtans ook kunnen lezen in het activiteitenverslag.

Het gevaar bestaat erin dat door het vrijgeven van controleresultaten de resultaten op papier dan wel beter lijken, zonder evenwel de realiteit op het terrein weer te geven.

Bovendien door toegang te verschaffen aan derden, zoals uw cliënt, tot persoonsgegevens van de betreffende operatoren via FOODWEB die een ongunstige controle hebben gehad, maar waar nog geen hercontrole heeft plaatsgevonden, bestaat de reële kans dat deze betreffende operatoren geen weerwoord wordt geboden en zij een stempel krijgen opgeplakt, die achteraf onterecht blijkt.

Het is onze prioriteit als FAVV om de veiligheid van de voedselketen te verbeteren en desgevallend de operatoren hierin te ondersteunen met de geijkte middelen. Derden toegang geven tot persoonsgegevens van de betreffende operatoren is hiervoor geen geijkt middel. (...)"

IV. Ontvankelijkheid

Standpunten van de partijen

4. De verwerende partij werpt op dat er geen sprake is van twee dezelfde weigeringsbeslissingen, "de ene zogezegd impliciet en de andere expliciet".

Beoordeling

5. De uitdrukkelijke beslissing die de verwerende partij neemt na het verstrijken van de termijn waaruit, op grond van artikel 8, § 2, tweede en derde lid, van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur een impliciete afwijzingsbeslissing geacht wordt te zijn genomen, komt in de plaats van die stilzwijgende afwijzende beslissing. In dit geval verdwijnt de wettelijke fictie van de impliciete weigeringsbeslissing. Het feitelijk gegeven van de eindbeslissing volstaat daartoe. Het beroep kan enkel ontvankelijk gericht worden tegen de uitdrukkelijke beslissing.

Deze beslissing is geen loutere bevestiging van de fictieve beslissing. Een vernietiging van de uitdrukkelijke beslissing kan er niet toe leiden dat de fictieve beslissing opnieuw uitwerking krijgt.

Het beroep is niet ontvankelijk in zoverre het betrekking heeft op de eerste, stilzwijgende, beslissing van de verwerende partij.

V. Onderzoek van de middelen

Eerste middel

Standpunt van de verzoekende partij

6. De verzoekende partij roept de schending in van de artikelen 19 en 32 van de Grondwet, artikel 10 van het Europese Verdrag tot bescherming van de Rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna : EVRM), de artikelen 1, 4, 6 en 8 van de wet van 11 april 1994, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna : motiveringswet) en het evenredigheidsbeginsel.

Beoordeling

7. Het middel is uitsluitend gericht tegen de eerste bestreden beslissing, waarvan hoger is vastgesteld dat het beroep ertegen onontvankelijk is.

Bijgevolg is het eerste middel eveneens onontvankelijk.

Tweede middel

8. De verzoekende partij roept in het tweede middel de schending in van de artikelen 19 en 32 van de Grondwet, artikel 10 van het EVRM, de artikelen 1, 4 en 6 van de wet van 11 april 1994, en de artikelen 2 en 3 van de

motiveringswet, en van het evenredigheidsbeginsel.

Eerste onderdeel

Standpunten van de partijen

9. Dit onderdeel heeft betrekking op de weigering van de aanvraag van de verzoekende partij tot overhandiging van de "checklist inspecties" van het meest recente volledig verwerkte jaar voor pitazaken. Die aanvraag wordt in de bestreden beslissing kennelijk onredelijk genoemd. De verzoekende partij heeft ernstige twijfels omtrent de waarachtigheid van de aangevoerde werklast voor de verwerende partij. De aangekondigde tijd, hetzij vijftien minuten per document, blijkt volgens haar duidelijk overdreven, rekening houdend met het feit dat het inspectieverslag een "standaardformulier" bevat dat zeven pagina's telt. In elk geval vormen een te grote werklast en de "organisatorische en financiële situatie van het FAVV" volgens haar geen geldige argumenten. Zij stelt dat loutere interne organisatie geen reden is die de openbaarheid kan beperken, en dat de uitzonderingen op de openbaarheid beperkend moeten worden geïnterpreteerd.

10. De verwerende partij stelt daartegenover dat de twijfel omtrent haar tijdsberekening per missie volstrekt ongegrond is, dat zij in brieven van 26 januari 2012 en 30 mei 2012 gedetailleerd heeft uiteengezet hoe zij aan de berekening van vijftien minuten per missie is gekomen, en dat uit die brieven blijkt dat de verzoekende partij meer dan gedetailleerd geïnformeerd is geweest over de verschillende tijdrovende handelingen die dienen te worden uitgevoerd. Zij betoogt dat de verzoekende partij die berekening aanvankelijk niet in vraag heeft gesteld. Voorts argumenteert de verwerende partij dat zij zich niet zomaar kan herorganiseren om aan de aanvraag tot openbaarmaking te voldoen, en dat zij niet over de middelen daartoe beschikt. Zij opteert er voor om prioriteit te geven aan haar hoofdopdracht, met name de bescherming en vrijwaring van de volksgezondheid. Zij meent in de bestreden beslissing afdoende te hebben geantwoord op het advies van de Commissie.

11. In de laatste memorie voegt de verwerende partij toe dat zij de stellige indruk heeft "dat men een symbooldossier wil maken van huidig geschil". De vereiste van een beoordeling "in concreto" brengt volgens haar met zich mee dat haar organisatorische en financiële situatie in rekening mag worden gebracht.

Beoordeling

12. Artikel 6, § 3, 3°, van de wet van 11 april 1994 vermeldt dat een federale administratieve overheid een vraag om inzage, uitleg of mededeling in afschrift van een bestuursdocument mag afwijzen in de mate dat de vraag kennelijk onredelijk is.

Deze facultatieve uitzonderingsgrond werd door de wetgever in het leven geroepen om te beletten dat de openbaarheid onwerkbaar wordt. De aanvragen die erop gericht zijn of die tot gevolg kunnen hebben dat de goede werking van de administratie wordt verhinderd, kunnen als kennelijk onredelijk worden beschouwd.

De openbaarheid van bestuursdocumenten is een fundamenteel recht dat in de Belgische rechtsorde door artikel 32 van de Grondwet wordt gewaarborgd. De uitzonderingen worden limitatief opgesomd en moeten restrictief worden geïnterpreteerd. Openbaarheid is de regel, beslotenheid de formeel te motiveren uitzondering. Indien er in de opgevraagde stukken documenten zitten die vallen onder één van de uitzonderingsgronden, kan dit niet tot gevolg hebben dat het bestuur het gehele document aan de openbaarheid mag onttrekken.

Dit recht tot openbaarheid houdt een positieve verplichting in voor de openbare besturen waaraan ze moeten voldoen. De diensten moeten zich zo organiseren dat aan de verplichting tot openbaarmaking kan worden voldaan.

Een weigering tot openbaarmaking van een bestuursdocument moet concreet worden verantwoord. Geen enkele uitzonderingsgrond kan op een

systematische wijze worden ingeroepen.

De overheid moet bij de beoordeling van deze uitzonderingsgrond een reële belangenafweging maken, die moet blijken uit de formele motivering van de weigeringsbeslissing.

Het motief : "Gelet op het feit dat wij al onze mensen nodig hebben om onze hoofdactiviteit uit te voeren, namelijk het waarborgen van de veiligheid van de voedselketen, blijven we dan ook bij ons standpunt om uw aanvraag af te wijzen wegens kennelijk onredelijk" vormt een loutere stijlformule, bestaande uit algemene termen zonder inhoudelijke draagkracht, en is onvoldoende geïndividualiseerd en specifiek op de organisatie van de verwerende partij toegespitst. Deze motivering kan telkens worden aangewend om elk verzoek tot inzage of kopie af te wijzen en kan bijgevolg op systematische wijze worden ingeroepen.

Het eerste onderdeel van het tweede middel is gegrond.

Tweede onderdeel

Standpunten van de partijen

13. De verzoekende partij voert aan dat de verwerende partij niet verduidelijkt op welke wettelijke basis zij zich steunt voor de weigering van de toegang tot Foodweb, dat een bestuursdocument uitmaakt. Bij afwezigheid van de relevante wettelijke basis is de bestreden beslissing niet afdoende gemotiveerd. Voorts betoogt zij in essentie dat het recht op eerbied van de persoonlijke levenssfeer van de operatoren niet kan worden ingeroepen om een volledige toegang tot Foodweb te weigeren.

14. De verwerende partij stelt in de memorie van antwoord kort samengevat dat de bestreden beslissing als wettelijke basis artikel 6, § 2, 1°, van de

wet van 11 april 1994 heeft. Toegang verlenen tot Foodweb impliceert volgens haar dat aan de verzoekende partij toegang wordt verleend tot gegevens die vallen onder de bescherming van privacy, hetgeen afbreuk doet aan de persoonlijke levenssfeer van de betrokkenen. Zij wijst er op dat de toegang die de operatoren krijgen tot Foodweb enkel de toegang inhoudt tot hun eigen "dossier", en niet tot de gegevens van alle andere operatoren. Aangezien de verzoekende partij geen operator is, kan haar ook geen toegang worden verleend tot haar eigen gegevens, die trouwens niet bestaan. De verwerende partij wenst, rekening houdende met de niet onbeperkte mogelijkheden en middelen, absolute prioriteit te geven aan haar hoofdopdracht om te waken over de kwaliteit en de veiligheid van de voedselketen.

Beoordeling

15. In de bestreden beslissing wordt de toegang tot Foodweb uitdrukkelijk geweigerd op grond van "de bescherming van privacy".

Hiermee verwijst de verwerende partij naar de verplichte uitzondering vermeld in artikel 6, § 2, van de wet van 11 april 1994, dat als volgt luidt :

"Een federale of niet-federale administratieve overheid wijst de vraag om inzage, uitleg of mededeling in afschrift van een bestuursdocument, die met toepassing van deze wet is gedaan, af, wanneer de openbaarmaking van het bestuursdocument afbreuk doet:

1° aan de persoonlijke levenssfeer, tenzij de betrokken persoon met de inzage, de uitleg of de mededeling in afschrift heeft ingestemd;
(...)"

Deze verplichte uitzonderingsgronden verplichten het bestuur de openbaarmaking van bestuursdocumenten te weigeren, als de openbaarheid nadelig is voor het beschermde belang of indien de schade aan het beschermde belang niet opweegt tegen de openbaarmaking.

Indien het bestuur weigert om inzage te verlenen of een afschrift te geven van een bestuursdocument op grond van een verplichte uitzonderingsgrond, moet het dit in concreto motiveren. Een uitsluiting in abstracto behoort niet tot de mogelijkheden.

De motivering in de bestreden beslissing toont te dezen niet op afdoende wijze aan in welke mate de gegevens van de operatoren vallen onder de bescherming van de persoonlijke levenssfeer. Evenmin blijkt in welke mate de toegang tot Foodweb door de verzoekende partij afbreuk zou doen aan deze bescherming.

Uit de motieven vermeld in de bestreden beslissing valt niet op te maken of de verwerende partij zich terecht op de genoemde uitzonderingsgrond kon beroepen.

Het tweede onderdeel van het tweede middel is eveneens gegrond.

Het tweede middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissing van 19 september 2012 van het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen houdende weigering om een kopie van de checklist inspecties voor pitazaken over te maken van het meest recente volledig verwerkte jaar of tot het verstrekken van toegang tot de database Foodweb teneinde gevraagde gegevens zelf op te zoeken.

2. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vijftien mei tweeduizend veertien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	waarnemend kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Eric Brewaeys